

Til lovforslag nr. L 133

Folketinget 2013-14

Tillægsbetænkning afgivet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 13. marts 2014

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love

(Gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) samt lovgivning vedrørende SIFT'er m.v.)

[af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen)]

1. Ændringsforslag

Erhvervs- og vækstministeren har under den fornyede udvalgsbehandling stillet 3 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 7. februar 2014 og var til 1. behandling den 25. februar 2014. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Udvalget afgav betænkning den 11. marts 2014. Lovforslaget var til 2. behandling den 13. marts 2014, hvorefter det blev henvist til fornyet behandling i Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget.

Møde

Udvalget har, efter lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet lovforslaget i 1 møde.

Spørgsmål

Tre af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til tillægsbetænkningen.

3. Indstillinger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (EL) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget og de stillede ændringsforslag.

Enhedslistens medlemmer af udvalget bemærker, at der klart er tale om forbedringer af kontrollen med bankerne på en række områder, men der er også begrænsninger i, hvordan Folketinget i fremtiden kan lovgive på området på grund af de bagvedliggende direktiver og forordninger fra EU. Enhedslisten er i den forbindelse bekymret for, at EU skal fastlægge reglerne for, hvordan de store banker skal

vurdere værdien af deres udlån og dermed vurdere, om banken er på vej i krise eller ikke. Det bør suverænt kunne bestemmes i Folketinget, ligesom al anden regulering af bankerne bør kunne være strammere end de internationale regler, der kan opnås enighed om.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for tillægsbetænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i tillægsbetænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i tillægsbetænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af *erhvervs- og vækstministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL):

Til § 1

1) I den under *nr. 7* foreslåede ændring af § 5, *stk. 1, nr. 18*, ændres »»145,«« til: »», 145, 148««.

[Konsekvens af ophævelsen af § 148]

2) Efter *nr. 85* indsættes som nyt nummer:

»01. I § 150 ændres »jf. § 148, nr. 3« til: »jf. artikel 400 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

[Konsekvens af ophævelsen af § 148]

Til § 2

3) I det under nr. 25 foreslåede § 84 c, stk. 2, ændres »forordning (EU) nr. 2012/648 (EMIR-forordningen)« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen)«.

[Lovteknisk korrektion]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 148 foreslås ophævet.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 148 foreslås ophævet, og at reguleringen om »særlig sikre dele« fremadrettet er omfattet af artikel 400 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber.

Til nr. 3

Der er tale om en lovteknisk korrektion vedrørende angivelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen).

Benny Engelbrecht (S) Poul Andersen (S) Anne Sina (S) Mette Reissmann (S) Karin Gaardsted (S) fmd. Thomas Jensen (S)

Ole Sohn (S) Ida Auken (RV) Nadeem Farooq (RV) Jeppe Mikkelsen (RV) Steen Gade (SF) Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Frank Aaen (EL) Stine Brix (EL) Uffe Elbæk (UFG) Kim Andersen (V) Michael Aastrup Jensen (V)

Anne-Mette Winther Christiansen (V) nfmd. Preben Bang Henriksen (V) Torsten Schack Pedersen (V)

Jakob Engel-Schmidt (V) Hans Christian Schmidt (V) Hans Christian Thoning (V) Hans Kristian Skibby (DF)

Dennis Flydtkjær (DF) Mette Hjermind Dencker (DF) Kim Christiansen (DF) Joachim B. Olsen (LA) Mike Legarth (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Socialdemokratiet (S)	47	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	22	Siumut (SIU)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Sambandsflokkurin (SP)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Enhedslisten (EL)	12	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1
Liberal Alliance (LA)	9		

Bilag 1**Oversigt over bilag vedrørende L 133 efter afgivelse af betænkning**

Bilagsnr.	Titel
10	Betænkning afgivet den 11/3-14
11	Ændringsforslag til 3. behandling, fra erhvervs- og vækstministeren
12	1. udkast til tillægsbetænkning

Tre af udvalgets spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og svarene er optrykt efter ønske fra V.

Spørgsmål 9:

Ministerens bedes kommentere henvendelsen af 6. marts 2014 fra FSR – Danske Revisorer, jf. L 133 – bilag 3.

Svar:

Med henvendelse af 5. marts 2014 stiller FSR - danske revisorer spørgsmål om, hvorvidt den foreslåede bestyrelse har tilstrækkelig kompetence inden for regnskabsforhold.

FSR – danske revisorer mener, at det er problematisk, at der med den foreslåede sammensætning af bestyrelsen ikke stilles et krav om, at der i bestyrelsen skal være medlemmer med særlige kundskaber om regnskabsforhold, da bestyrelsen skal have det overordnede ansvar for regnskabskontrollen for både den finansielle sektor og den ikke-finansielle sektor. Derfor foreslår FSR – danske revisorer, at den foreslåede bestyrelse udvides med et medlem med særlige kundskaber om regnskabsforhold, og at der etableres et obligatorisk regnskabsudvalg bestående af regnskabseksperter med praktisk og teoretisk sagkundskab, således at udvalget bidrager med input til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen i forbindelse med forberedelse af regnskabskontROLSager, inden disse forelægges bestyrelsen, og at udvalget herudover også behandler sager, der ikke forelægges bestyrelsen. FSR – danske revisorer mener, at etableringen af et sådan udvalg vil effektivisere arbejdet i bestyrelsen og i det foreslåede ekspertudvalg, der herved kan få den fornødne faglige kompetente behandling kombineret med et bredt funderet praktisk input. Alternativt mener FSR – danske revisorer, at der skal udpeges i alt fem eller om muligt helst syv regnskabskyndige til ekspertpanelet.

I øvrigt mener FSR – danske revisorer, at det bør sikres, at den revisor, som har påtegnet regnskabet, konsulteres, når en regnskabssag gennemføres, og endelig ønsker FSR – danske revisorer, at hvis de foreslåede ændringer gennemføres, så skal der foretages en evaluering af regnskabskontrollen, når den har fungeret et stykke tid, og dette skal fremgå af lovbemærkningerne.

For så vidt angår bestyrelsens sammensætning, fremgår det, i overensstemmelse med den politiske aftale af 10. oktober 2013, af lovforslagets ændring til § 345 i lov om finansiel virksomhed, at med henblik på at sikre tilstedeværelsen af de fornødne sagkundskaber i bestyrelsen for Finanstilsynet skal 3 bestyrelsesmedlemmer samlet set have juridisk, økonomisk eller finansiel sagkundskab, 2 medlemmer skal have ledelsesmæssig baggrund fra den finansielle sektor, 1 medlem skal have ledelsesmæssig baggrund fra det øvrige erhvervsliv, og 1 medlem skal være fra Danmarks Nationalbank,

For at sikre adgang til bred og indgående sagkundskab på det finansielle område skal bestyrelsen udpege et panel af eksperter, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, finansielle forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel samt regnskabsforhold. For så vidt angår regnskabsforhold, gælder det både finansielle og ikke-finansielle virksomheders forhold. Sammensætningen af ekspertpanelet skal således sikre, at panelet samlet set har bred sagkundskab inden for det finansielle område, hvilket svarer til sammensætningen af de sagkyndige, der er udpeget i Det Finansielle Råd efter de nugældende regler i lov om finansiel virksomhed. Det er bestyrelsen, der fastsætter nærmere regler om udpegning af medlemmer til ekspertpanelet m.v.

Bestyrelsen vil efter behov kunne anmode om bistand fra et eller flere medlemmer i ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager, herunder vil medlemmer af ekspertpanelet efter formandens beslutning kunne deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Med lovforslaget bliver der endvidere mulighed for, at bestyrelsen kan vælge at lade sager forberede i underudvalg bestående af udvalgte medlemmer af ekspertpanelet og bestyrelsen. Som det fremhæves i bemærkningerne til lovforslaget vil nedsættelse af underudvalg blandt andet kunne være særlig relevant i forbindelse med behandlingen af sager vedrørende regnskabsforhold. Mange af disse sager er af forholdsvis regnskabsteknisk karakter og med oprettelsen af et regnskabskyndigt underudvalg med bl.a. praktisk og teoretisk sagkundskab kan de mere regnskabstekniske aspekter af sagerne afklares inden selve forelæggelsen for bestyrelsen. Dette vil kunne bidrage til en optimeret behandling af sager om regnskabskontrol i bestyrelsen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at bestyrelsen kan nedsætte et stående underudvalg til brug for behandling af sager vedrørende regnskabsforhold.

Det er min forventning, at bestyrelsen – med henblik på at sikre, at Finanstilsynets regnskabskontrol fortsat varetages på betryggende vis – vil nedsætte et underudvalg vedrørende regnskabskontrol, med bred praktisk og teoretisk sagkundskab. Derfor mener jeg ikke, at der er behov for justering af lovforslaget på dette punkt.

Det skal endvidere bemærkes, at bestyrelsen og i øvrigt Finanstilsynet, i overensstemmelse med de gældende regler, har mulighed for i særlige tilfælde at anvende ekstern ekspertbistand. Det gælder også på det regnskabstekniske område.

For så vidt angår FSR – danske revisorerers forslag til en ny procedure om, at revisor for det selskab, hvis års- eller delårsrapport omfattes af regnskabskontrol, skal konsulteres forinden, der træffes afgørelse om års- eller delårsrapporten, vurderes ikke at være hensigtsmæssigt. Det er den regnskabsaflæggende virksomheds ansvar, at års- eller delårsrapporten er aflagt i overensstemmelse med det relevante regelsæt, og det er således virksomheden og ikke virksomhedens revisor, der er part i sagen. Det kan i øvrigt oplyses, at al korrespondance i en regnskabskontrolsag tilgår virksomhedens revisor, som således har mulighed for at rette henvendelse til virksomheden, såfremt dette måtte være relevant.

Spørgsmål 11:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra Realkreditrådet af 7. marts 2014, jf. L 133 – bilag 6.

Svar:

Realkreditrådet har i deres henvendelse stillet spørgsmål om tre elementer i lovforslaget, der gennemfører det fjerde kapitalkravsdirektiv (CRD IV).

SIFI-udpegning og bestyrelsesudvalg på koncernniveau

Realkreditrådet har anmodet om at få bekræftet, at SIFI-udpegning sker på højeste koncernniveau, dvs. i det højeste kreditinstitut.

Realkreditrådet har tillige anført, at det bør være muligt at etablere risikoudvalg og nomineringsudvalg på koncernniveau for virksomheder, hvor det øverste kreditinstitut i koncernen er udpeget som SIFI. Realkreditrådet begrundet det bl.a. med, at det vil være u hensigtsmæssigt og unødigt komplekst at etablere flere nominerings- og risikoudvalg i samme koncern. Endelig har Realkreditrådet anført, at hvis hensigten er, at flere/alle finansielle virksomheder i en koncern skal udpeges individuelt som SIFI, hvis der i koncernen indgår et SIFI-institut, vil det udløse krav om etablering af separate nominerings- og risikoudvalg i alle disse institutter.

For det første vil jeg gerne præcisere, at det er det enkelte pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, der bliver udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI). Dette er tilfældet, uanset om udpegningen sker på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret niveau. Jeg vil også gerne præcisere, at en udpegning som SIFI ikke indebærer, at andre virksomheder inden for samme koncern af den grund bliver udpeget som SIFI.

Lovforslaget indeholder en bestemmelse om, at reglerne om aflønnings-, nominerings- og risikoudvalg finder tilsvarende anvendelse på systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige

ge finansielle institutter (G-SIFI), hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked og som ikke i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte. Denne bestemmelse omfatter kun det enkelte pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmægler-selskab I, der udpeges som SIFI eller G-SIFI.

Det er muligt, at flere virksomheder inden for samme koncern forpligtes til at nedsætte et aflønnings-, nominerings- og risikoudvalg. Det vil være tilfældet, hvor flere virksomheder inden for samme koncern individuelt opfylder størrelseskravene i §§ 77 c, 80 a og 80 b i lov om finansiel virksomhed, dvs. har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte. Det vil også være tilfældet, hvis en virksomhed, som er koncernforbundet med et institut udpeget som SIFI eller G-SIFI, opfylder ovennævnte størrelseskrav.

For så vidt angår aflønningsudvalg, følger det af gældende ret, at koncerner med flere virksomheder, der er forpligtet til at nedsætte et aflønningsudvalg, kan nedsætte et fælles aflønningsudvalg for disse virksomheder eller en del heraf. Et fælles aflønningsudvalg skal nedsættes i en virksomhed, der er modervirksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for. Aflønningsudvalget skal bestå af medlemmer af bestyrelsen i den virksomhed, som nedsætter aflønningsudvalget, eller af medlemmer af bestyrelserne i de virksomheder, der har nedsat et fælles aflønningsudvalg.

Det vil således også være muligt for institutter udpeget som SIFI eller G-SIFI at nedsætte et fælles aflønningsudvalg. De opgaver, som varetages af et aflønningsudvalg – f.eks. udarbejdelse af udkast til lønpolitik – vil ofte hensigtsmæssigt kunne fastlægges på koncernniveau, hvorfor mulighederne for et fælles aflønningsudvalg i koncerner EU-retligt kan begrundes med en hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

For så vidt angår nomineringsudvalg og risikoudvalg skal disse i medfør af lovforslaget i alle tilfælde bestå af medlemmer af bestyrelsen i det institut, som nedsætter det pågældende udvalg. Som også anført i høringsnotatet er det fortsat den juridiske vurdering, at det ikke er muligt at nedsætte et fælles nomineringsudvalg eller et fælles risikoudvalg på koncernniveau i medfør af CRD IV.

Formålet med CRD IV's krav om nominerings- og risikoudvalg er at sætte fokus for bestyrelsen på disse vigtige emner hos de enkelte virksomheder, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, kompleksitet eller arten og omfanget af deres aktiviteter. Såfremt man tillod fælles koncernudvalg for virksomheder, der er underlagt forpligtelserne, ville det reelt kunne medføre risiko for et svækket fokus på de forhold, der gør sig gældende i de enkelte institutter, samt en risiko for at medlemmerne i udvalgene ikke har tilstrækkelig viden om det enkelte institut. Det vurderes derfor at følge af CRD IV, at hvert enkelt institut selvstændigt skal nedsætte nominerings- og risikoudvalg i det omfang, de er omfattet af krav herom, herunder at udvalget skal udgøres af medlemmer fra bestyrelsen.

I den forbindelse bemærkes i øvrigt, at opgaverne, som lovforslaget pålægger nominerings- og risikoudvalget, vedrører de enkelte institutter, og at det i henhold til den gældende finansielle og selskabsretlige regulering er de enkelte virksomheders bestyrelser, der er ansvarlig for varetagelsen af disse opgaver.

Loft over antallet af bestyrelsesposter

Realkreditrådet har anført at undtagelsen i lovforslagets § 313, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, der vedrører poster, der som regel er en fast del af arbejdet for en direktør i en finansiel virksomhed, ikke medregnes i antallet af direktionsposter- og bestyrelsesposter, der skal indgå i opgørelsen af poster efter bestemmelsens loft over bestyrelsesposter.

Realkreditrådet har til støtte herfor anført, at der på tilsvarende vis bør gælde en undtagelse for bestyrelsesmedlemmer i en finansiel virksomhed, som på baggrund af en direktørpost i en anden branche på tilsvarende vis kan have sekundære poster, som ikke bør tælles med i opgørelsen. Realkreditrådet ønsker denne forskelsbehandling fjernet fra lovforslaget.

Det fremgår af forslaget til § 313, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed at direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder omfattet af § 80, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed og tilsvarende sektorselskaber ikke skal medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter. Dette omfatter på nuværende tidspunkt bl.a. NETS, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lokale Pengeinstitutter, Finansrådet, Letpension, fagforeninger m.v.

Som nævnt i forbindelse med høringen er denne undtagelse tilføjet for at sikre, at poster, der som regel er en fast del af arbejdet for en direktør i en finansiel virksomhed, ikke medregnes i antallet af direktions- og bestyrelsesposter.

Det skal endvidere bemærkes, at det følger af det foreslåede § 314, stk. 4, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, at direktør- eller bestyrelsesposter i koncernforbundne virksomheder – uanset om der er tale om en finansiel virksomhed eller ej – tæller som én samlet post. Det samme gælder i forhold til direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder, hvori et SIFI ejer en kvalificeret andel, jf. det foreslåede § 314, stk. 4, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det er derfor fortsat min vurdering, at de foreslåede undtagelser vedrørende sektorselskaber, koncernforbundne selskaber samt selskaber, hvor SIFlet ejer en kvalificeret andel, tager det fornødne hensyn til sekundære ledelsesposter, som naturligt følger af primære ledelsesposter, og at undtagelserne ikke skal udstrækkes yderligere.

Stemmeløse aktier

Med indførelsen af muligheden for stemmeløse aktier i omdannede fonds- og foreningsejede realkreditinstitutter finder Realkreditrådet det uhensigtsmæssigt, at selskabslovgivningens minoritetsbeskyttelsesregler finder anvendelse, og at disse regler vil begrænse muligheden for den faktiske anvendelse af stemmeløse aktier i omdannede fonds- og foreningsejede realkreditinstitutter.

Realkreditrådet anfører på den baggrund, at hvis adgangen til stemmeløse aktier skal gøres brugbar, så er det nødvendigt, at (i) det er muligt gyldigt at indføre i realkreditinstitutts vedtægter, at der ikke gælder nogen minoritetsaktionærbeskyttelse, og (ii) at det skal fremgå af lov om finansiel virksomhed, at den mulighed, der findes i selskabsloven om indløsningsret, ikke gælder for stemmeløse aktier udstedt i henhold til lov om finansiel virksomhed. Det sidste begrundes af Realkreditrådet med, at de ikke ser det som foreneligt med kapitalreglerne i CRR.

Realkreditrådet anfører endvidere, at der kan opstå et problem, i de fonds- og foreningsejede realkreditinstitutter hvor en kapitalejer (fonden eller foreningen) ejer mere end 9/10 af kapitalandelene i et realkreditinstitut, og hvor kapitalejeren (fonden eller foreningen) har en tilsvarende del af stemmerne, idet hver enkelt af instituttets minoritetskapitalejere herved kan fordre sig indløst af kapitalejeren.

For så vidt angår denne del af Realkreditrådets henvendelse, skal det bemærkes, at hvis en kreds af investorer investerer direkte i udstedte stemmeløse aktier, må det antages, at investeringen ikke sker med en hensigt om at kræve sig indløst igen af kapitalejeren (fonden eller foreningen), der ejer 9/10 af kapitalen. I denne situation ses der derfor ikke umiddelbart behov for en undtagelse.

For så vidt angår den resterende del af Realkreditrådets henvendelse har jeg forståelse for, at der, i en situation, hvor en investor - hvis denne er blevet aktionær grundet en konvertering af f.eks. hybride instrumenter til stemmeløse aktier – kan have et incitament til at kræve sig indløst, idet konvertering typisk vil ske i en situation, hvor et institut er nødlidende, kan være behov for at se nærmere på, om der skal ske undtagelse fra selskabslovens regler om minoritetsaktionærbeskyttelse.

Jeg har på denne baggrund allerede i gangsat et arbejde med at undersøge mulighederne for at løse denne udfordring.

Hvis det viser sig nødvendigt at foretage lovændringer, vil eventuelle lovændringer blive fremsat som et ændringsforslag til det samlede lovforslag (L 119), der forventes 2. og 3. behandlet i april 2014, med henblik på at opnå et gennearbejdet ændringsforslag på baggrund af drøftelser med branchen.

Spørgsmål 13:

Ministeren bedes kommentere præsentationen fra FSR – Danske Revisorer's foretræde for udvalget den 11. marts 2014, jf. L 133 – bilag 9.

Svar:

For så vidt angår den forelagte præsentation fra FSR – danske revisorer, som vedrører den foreslåede bestyrelse for Finanstilsynet, kan jeg i det hele henvise til min tidligere besvarelse af ERU spm. 9 ad L 133.

Som nævnt er det min klare forventning, at bestyrelsen – med henblik på at sikre, at Finanstilsynets regnskabskontrol fortsat varetages på betryggende vis – vil nedsætte et underudvalg vedrørende regnskabskontrol med bred praktisk og teoretisk sagkundskab. Det svarer til den praksis, der allerede gælder i dag i forhold til Det Finansielle Råd, der har haft et sådant sagkyndigt underudvalg. Derfor mener jeg ikke, at der er behov for justering af lovforslaget på dette punkt.